مَیں تَن دردا وَلّے

راجا رسالُو

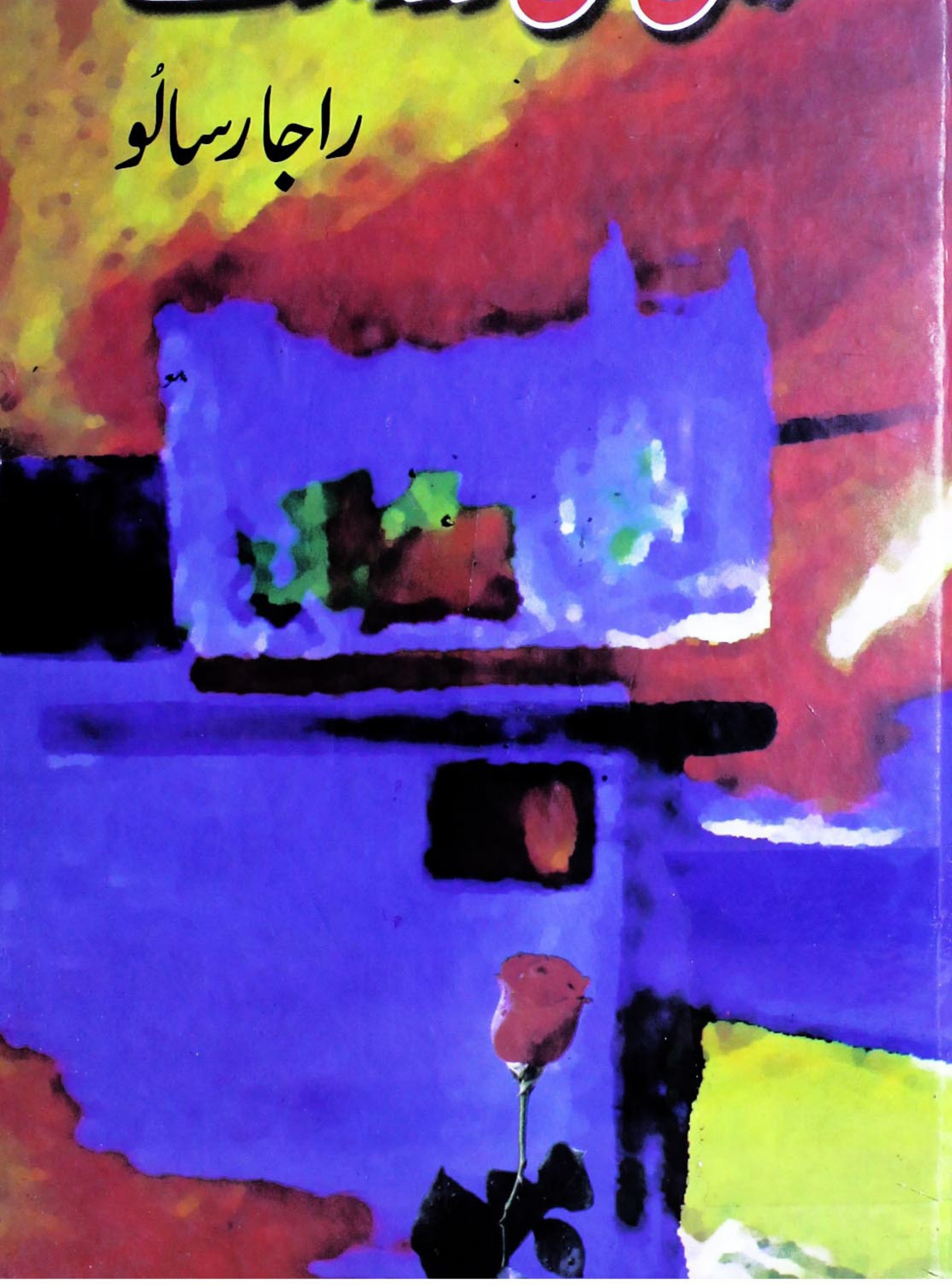

Marfat.com

111127

(ادارۂ مصنفین پاکستان)

پاکستان رائٹرز گلڈ نے اُچیچا مِل ورتن کیتا

سبھے حق لکھاری دے راکھویں

پہلی وار : جون **2006**

مُل : **125** رُپے

پنجابی مرکز

7 اے، سٹریٹ 6، کُوچا محمدی،

سلطانپورا، لاہور **54900**

پنجاب سرکار دے انفارمیشن، کلچر تے

یوتھ افیئرز دے محکمے دے مالی مِل ورتن نال چھپی

حاجی حنیف اینڈ سنز پرنٹرز لاہور وِچ چھاپی گئی

Maen tann dard avalle

A collection of poetry

by *Raja Rasalu*

Price Rs[redacted] $ 10.00

Punjabi Markaz

7/A, Street 6, Koocha Muhammadi,

Sultanpura, Lahore 54900, Punjab. (Pakistan)

Email: punjabimarkaz@yahoo.com

ISBN 969-8159-03-7

Marfat.com

مَیں تن دَرد اَولّے

راجا رسالُو

Marfat.com

Marfat.com

شفقت تنویر مرزا

تے

محمد آصف خاں (مرحوم)

دے ناں

جِنہاں کولوں مَیں

بہُت کجھ سِکھیا

Marfat.com

جانکاری

ناں: محمد صادق

قلمی ناں: راجا رسالوُ ' صادق علی عاجز ' ابن سلطان

والد: میاں سلطان محمد مرحوم

جمن بھوں: چک 590' احاطا خوشی رام' ڈاکخانا واربرٹن' ضلع ننکانا

جمن تاریخ: 11 جولائی 1928

تعلیم:

☆ ورنیکلر فائنل = ڈی بی مڈل سکول' منڈی واربرٹن

☆ میٹرک = گورنمنٹ ہائی سکول' شیخوپورا

☆ پنجابی فاضل (پرائیویٹ) = پنجاب یونیورسٹی 1954

☆ ایف اے = پنجاب یونیورسٹی 1959

سرکاری ملازمت

مڈھ 9.10.1947 بطور کلرک' پنجاب پولیس

ریٹائرمنٹ 24.5.1980 بطور اسسٹنٹ

چھپیاں کتاباں

☆ پنجاب دے، لوک گیت = مئی 1959' جدید ناشرین'
چوک اردو بازار' لاہور

☆ آواجائی = اگست 1980' پاکستان پنجابی ادبی بورڈ' لاہور

☆ لوریاں (مع منظوم اردو ترجما) = مارچ 1980' لوک ورثہ'
اسلام آباد

☆ ڈاکٹر نذیر احمد فن تے شخصیت = جولائی 1980
پاکستان پنجابی ادبی بورڈ' لاہور

☆ پنجابی دی دُوجی کتاب (ستویں جماعت لئی)
پنجاب ٹیکسٹ بک بورڈ' لاہور

☆ دو آر دیاں دو پار دیاں = جون 2005
پاکستان پنجابی ادبی بورڈ' لاہور

☆ میں تنَ درد اوَلّے = پاکستان رائٹرز گلڈ تے پنجابی مرکز' لاہور

Marfat.com

ویروا

11 ..... / احمد راہی

12 راجا رسالُو دی وَنجھلی / بشریٰ رحمٰن

16 راجا رسالُو دی غزل / اعتزاز احسن

19 درد اوَلّے

21 نعت شریف

22 سلام بحضور حضرت امام حسینؓ

23 قائداعظم دی یاد وِچ

24 اج دا دِن

26 پاک وطن

27 سِکھ پچ کوئی یار مناون دا

29 درجا بہ درجا

30 جاگ تھیا کرسان

32 جاگ او بیلیا جاگ

33 نویں رُت

34 پتن

36 تُوں رانجھن دا وِیر

37 سفنا

39 اکلاپا

Marfat.com

40 ٹوٹے دو
41 سچ تے کچ
42 میں
44 لوئے لوئے
46 کدے سوچیا جے۔
49 مِٹّی دی خوشبو
51 ناصر باغ
54 سچ سچ دسیں

غزلاں

59 خورے کس دی زلف نے اوہنوں ڈنگیا اے
60 رُس گئے نیں شوہ جِہناں توں اوہ سکھیاں کس کار دِیاں
62 دل دا سبھ توں اُچا تخفا ڈھوا دِتا ڈھو
64 اُچے بُرج لہور دے ساڈا دین ایمان
65 ساقیا ایویں نہ کر بکھیڑے بھر کے دے گلاسی
67 شالا وسدے رہن ہمیشا پاڑے پاون والے لوک
68 رکھ سانبھ سانبھ اپنی توں زُلف شریر نُوں
69 ساڈے چار چفیرا نھیرے نیں
71 وہندی ندی دا پانی
73 پیار دے روگی اِس دنیا وِچ پِھردے نیں چُپ چان
74 نَویں سویر دا سُورج چڑھیا لَے کے نَواں پیام
75 ہسدے وسدے رہن ہمیشا جِنہاں پاڑے پاون لوک
76 گھر دا نقشا لگیا اے کوئی ہور جیہا

Marfat.com

77 دُکھ اوَلّے جرنے پَیندے
79 سوچاں رکھ توں اپنے کول
81 اپنے آل دوالے ویکھ
83 سجناں دے دُکھ ویکھ ویکھ کے اپنے دُکھ وی بھُلدا جاواں
84 وسدے گھر وچ اون پروہنے چنگا اے
85 ویلے دے فرعونو سچی کہن دیو
86 دنیا اُتوں فن دے سُوے سُک گئے نیں
87 مُونہہ دے جندرے کھولو سجنو
88 اوہ آیا تے ہسیاں کِلیاں
90 تھاں تھاں اُتوں پاٹیا چولا اے لیرو لیرو ی
91 پیار دوارے
92 رکھنے پھُل کتاباں دے وِچ

گِیت

97 سوچاں وِچ ڈُبیاں نیں سوچاں میرے ہانیا
98 گلّاں رَج کے نہ کیتیاں سویر ہو گئی
99 کئی سال گزرے ایہ دن رات بیتے
101 چینی پروہنیاں دے آوَن اُتے
103 ہالی دا گیت
104 بھارت وِچوں جنگی قیدی آوَن اُتے
106 ماہیا
107 پپلی دا بُوٹا

Marfat.com

109 بولیاں
110 ڈھولا
111 مزاحیا انگ

چانن چراغ

113 حضرت شاہ مادھو لعل حسین دے حضور
114 بابا نانک
115 میرا سلام وارث
116 میاں محمد بخش دی چونکی
117 حضرت خواجا غلام فرید دے حضور
118 سید فضل شاہ نَواں کوٹی لئی
119 پیر فضل گجراتی

OOOOO

Marfat.com

راجا رسالُو ہوری اپنْی ماں بولی پنجابی دے بڑے سچے تے سُچّے سیوک نیں. کوئی چاھی پنتالی ورھیاں توں ایہو ای ڈٹھا اے پئی پنجابی دے بھلے لئی کوئی وی کٹھ ہووے' کدھرے وی ہووے' راجا رسالُو ہوری ساریاں توں پہلاں اوتھے اپڑے ہوندے نیں. اِنج جاپدا اے پئی اوہناں دی ماں نے اوہناں نُوں پنجابی دی گُڑھتی دِتی سی.

پنجابی نال آت پیار ہون پاروں راجے ہوراں اپنْیاں سوچاں تے اپنْے آدرش نُوں شعراں دا رُوپ دین لئی اپنْی ماں بولی ورتی اے. جِتھّے بولی دُدھ راہیں بندے دے انگ انگ وچ رَچی ہووے اوسے وچ اوہ کھُل کے تے بڑے پچ نال اپنْی گل کر سکدا اے.

"میں تن درد اولے" راجا رسالُو ہوراں دی شاعری دا پہلا پراگا اے پر ایہدے پِچھّے اوہناں دی ادھی صدی توں ودھ دی ریاض اے. ایہ اِک سوجھوان شاعر دا کلام اے جِنّے حیاتی دی کتاب دے ورقے نرے اُلٹ پلٹ کے نہیں ویکھے' ایہدی ہر سطر تے ہر لفظ نُوں گوہ نال پڑھیا اے. اوہدے اُتے وچار کیتا تے اج دِیاں شعری لوڑاں نُوں روایت دی کسوٹی اُتے پرکھ کے شاعری کیتی اے. اپنْی شاعری دے دِیوے لئی اوہناں بابا فرید' گُرو نانک' شاہ حسین' بُلھّے شاہ' خواجہ فرید' میاں محمد وارث شاہ تے دوجے مہان شاعراں دی شاعری توں لو لئی اے. "میں تن درد اَولّے" وچ راجا رسالُو ہوراں ایس سمے دِیاں اوکڑاں' پیڑاں' دُکھاں اتے مصیبتاں دِیاں ولاں نُوں ہلونْے دین والیاں تصویراں کچھیاں نیں. اوہناں اپنْیاں غزلاں' نظماں' گیتاں' کافیاں' قومی تے انقلابی نظماں راہیں شاعری دی ہر پرکھ نُوں اپنْی نویکلی سوچ دی رنگتا وچ رنگ دِتا اے.

احمد راہی

Marfat.com

راجا رسالُو دی وَنجھلی

راجا رسالو صرف اِک ناں نہیں۔ ایہ اپنیاں صدیاں تے سدھراں نال جُڑیا ہویا کدی نہ مُکّن والا پینڈا اے۔ اوہناں دا ناں کجھ وی ہوندا۔ اوہناں دی کھوج انسانیت دی گجھی منزل ای سی۔

راجا رسالو اِک سُچّل پاکستانی تے مٹھے سبھاؤ دے شاعر نیں۔ جس طرحاں اوہ بڑے بیبے اتے سادھو سنت ورگے نظر آوندے نیں۔ اوسے طرحاں اوہناں دی شاعری سہل' سوکھی تے سمجھ وچ آون والی اے۔

اپنی نویکلی شاعری دے ناتے اوہ پنجاب دِیاں سوہنیاں رِیتاں تے انمول پریتاں دی شناخت وی نیں۔

راجا رسالو دی شاعری اپنی زمین تے زبان دے وچ کھبی ہوئی اتے زمین تے زبان وچ اُگی ہوئی شاعری اے۔ درد وصال دا اندوہ' وچھوڑے دا اوہناں دِیاں ڈونگھیاں سوچاں دا محرم اے۔

اوہناں دے شعراں وچ اِکلاپے دا روگ تے بندیاں دی اجتماعی محبت دی تڑپ رچی ہوئی جاپدی اے۔ پنجاب دے رہن سہن' پنجاب دے بلارے تے پنجابی معاشرت دے لہجے وچ سجی سجائی شاعری ایہناں دے لہجے نُوں عوامی تے روزمرہ دا انگ عطا کردی اے۔

اوہناں دی شاعری دی کُوک اکتارے والی اے۔ عصری تقاضیاں دے نال نال روحانی تے صوفیانہ انگ وی اوہناں دی شاعری دی خصوصیت اے۔

جھڑا ویلا پیا جاندا اے۔ ایہدے وچ انسانی' روحانی تے اخلاقی قدراں ٹُٹ پھُٹ رہیاں نیں۔ نجابت دا کوئی مُل نہیں رہ گیا۔ بے غیرتی تے بے حسی دا اُچا ناں اے۔ سچ دی تھاں جھوٹھ براجمان اے تے شرافت' دولت دے ہتھوں لیرو لیر پئی ہوندی اے۔ انسانی رویے تے ورتارے خود غرضانہ تے خبطی ہو گئے نیں۔ بندے سستے ہو گئے نیں باقی ہر شے مہنگی ہو گئی اے۔ رہیا سہیا بھرم ڈکو ڈولے کھاندی سیاست نے لُٹ لیا اے۔ اپنے

Marfat.com

رب دِیاں نعمتاں نال پیار کرن والا بندہ اج بڑا اوکھا اے۔ ایہ ساری گھٹن تے روح دِیاں فریاداں' بُلاں دے ہوکے تے دِل دِیاں ہاواں راجا رسالُو دی شاعری دا موضوع نیں۔ پر اوہناں نے اپنے رب نال وی لولا رکھی اے :

ہیٹھلی اُتے ہونْی اے اِک دن ویلا آپے دسّے گا
ساتھوں بچ کے جا نہیں سکدے سانوں مارن والے لوک

راجا رسالُو ہوری رزق حلال تے یقین رکھدے نیں۔ آپ وی بڑے محنتی نیں تے دُوجیاں نُوں آکھدے رہندے نیں کہ دھرتی دا بوجھ نہ بنو بلکہ دھرتی نُوں ماں جان کے اوہدی سیوا کرو۔ ایس مٹی نال پیار کرو۔ ایہ تہاڈا پیٹ بھر دیوے گی نالے تہاڈی شرم رکھ لوے گی۔ ایس لئی حیاتی بے مقصد نہیں ہونْی چاہیدی :

اپنے ذہن دی تختی اُتوں
میل کھرو چو
تے ایہ ویکھو
جس منزل ول اسیں ودھے ساں
اوہ تے ہو گئی
ہور وی دُور!

اپنْی گل کہن واسطے راجا رسالُو ہوری اکھراں دا بے دریغ استعمال نہیں کردے بلکہ تھوڑے توں تھوڑے اکھراں وچ وڈی توں وڈی گل سلیقے نال کہہ دیندے نیں :

جابر اگے کُونا
پھاہی گل وچ پانْی
تے :

Marfat.com

ہنجواں دی بارش ہوئی اے
کجھ تیرے نیں کجھ میرے نیں

اوہ جانڈے نیں پئی ایہ دنیا دُکھاں بھری اے۔ ہر کوئی اپنے سینے وچ کوئی نہ کوئی روگ لئی پھردا اے۔ پر اوہناں دا یقین اے کہ ہر بندے دے دُکھ دا علاج اِک دوجے دی محبت اے۔ پیار ای ایسا دھرم اے جِتھے اُٹھے ہوئے دِلاں نُوں جوڑ دیندا اے :

ع سجناں دے دُکھ ویکھ ویکھ کے اپنے دُکھ وی بھُلدا جاواں

راجا رسالُو ہوراں نُوں ایس گل دا بڑا کرلاپا رہندا اے پئی ایہ بندہ جِتھے اللہ نے اپنا خلیفہ بنا کے دنیا وچ گھلیا سی اوہ بے ضمیری تے بد کرداری دا محرم ہو گیا اے۔ اوہنے تاں دنیا دی خوبصورتی وچ ودھاوا کرنا سی' محبت دے ون سونے پھُلاں نُوں ست رنگی لڑی وچ پرونا سی۔ پر اِک اپنی غرض دی خاطر اوہنے دنیا نُوں آزار دا گھر بنا دتا اے۔ نالے اپنے آپ نُوں درد اولے لا بیٹھا اے۔ اِک دوجے دا دارو ہون دی بجائے بندہ' بندے دا وَیری ہو گیا اے :

ایہ تیرے بندے
جنہاں نُوں توں
اشرف المخلوقات ہوون دا
لوبھ ڈتا آہی
کدوں تک
اپنیاں آولیاں درداں وچ
پھاتے رہسن

راجا رسالُو ہوری سبھ اُچے تے سُچے شاعراں وانگوں ایہ آدرش رکھدے نیں پئی حیاتی اِک سچی لگن تے اِک چنگے نصب العین دا ناں اے۔ اوہناں دی شاعری اپنی ساری توانائی

Marfat.com

گدڑی پوش تے حجرا نشین شاعراں کولوں لئی اے۔ کدی اوہ حضرت بابا بُلھّے شاہ دے دوارے جوگی بنّے کھلوتے نظر آوندے نیں۔ کدی کشکول پھڑکے حضرت سلطان باہُو دا در کھٹکھٹاندے نیں۔ کدی حضرت بابا فرید شکر گنج دے بہشتی دروازے دی چوکھٹ ٹپّن دا کارن کردے نیں تے کدی شاہ عبداللطیف بھٹائی دے بھٹ دے آسے پاسے انگ بھبوت ملدے نظر آوندے نیں۔ کدی اِنج جاپدا اے پئی اوہ سچل سرمست دے فقیراں وچ کھلوتے چمٹا وجا رہے نیں تے کدی مست توکلی دِیاں راہواں وچ دھمال پا رہے نیں۔ کدی اوہناں نُوں شاہ حسین دے شلوک رستا وکھاندے نیں تے کدی بھگت کبیر دِیاں بانیاں ڈھاواں مارن تے مجبور کر دیندیاں نیں۔

راجا رسالُو تاں اِک بے چین وا وَرولا نیں جنہاں دے ہردے وچ تھل دا ریگستان شوکدا اے پر جنہاں دے ذہن اندر راوی پیا ٹھاٹھاں ماردا اے۔ اوہناں نے اپنّے رانجھن نُوں مناون لئی قلم دی ونجھلی پھڑ لئی اے تے ہجر دے پینڈے کردے آ رہے نیں۔ اوہ صدیاں دے ٹُرے ہوئے نیں تے خورے کدوں تک ونجھلی لَے کے ٹُردے ہی رہن گے۔ رب کرے اوہناں دے عشق دا پینڈا کدی نہ مُکّے تے مدھر ونجھلی دے سُر ول والیاں نُوں رستا وکھاندے رہن :

آلیں آپا دھاپی دنیا وچ
منزل تے پُجنّا اوکھا اے
پھڑ باہُو ورگا مرشد توں
سِکھ سچ کوئی یار مناون دا

بشریٰ رحمان

Marfat.com

راجا رسالُودی غزل

اِک راجا رسالُو پنجاب دا نابر، گھوڑے تے سوار، توتے نُوں موڈھے تے بٹھا کے، شہر شہر تے پِنڈ پِنڈ بلاواں نُوں ماردا تے لوکاں نال محبّتاں پاندا پنجاب وچ ٹُردا پھردا سی۔ ایہ قِصّا ڈیڈھ ہزار سال پرانا تے سیالکوٹ دے آسے پاسے دا اے۔

اِک راجا رسالُو پنجاب دا دانشور، شعراں دی سواری تے چڑھ کے، علم دے پرندے نُوں بانہہ تے بہا کے، پنجاب دے دانشوراں تے شاعراں دِیاں بیٹھکاں دی رونق اے تے ایہ قِصّا پرانا نہیں بلکہ اج کل دا اے تے ایہ راجا رسالُو وی اج کل دا راجا ای اے تے ایہ شہر لہور نُوں ای پسند کردا اے کہ :

چپّا چپّا دھرتی گگاہ کے ویکھ لئی
سونہہ رب دی نہیں لبھیا کوئی لہور جیہا

تے پہلے پرانے وقتاں دے راجا رسالُو دی طرحاں اج دا راجا رسالُو وی ویلے دے فرعوناں نُوں للکردا رہندا اے :

ویلے دے فرعونو سچی کہن دیو
ساہ کوئی سُکھ دا سانوں وی تے لین دیو
محلاں اُتے محل بنائی جاندے او
جُھگیاں دے وچ سانوں وی تے رہن دیو

ایہناں فرعوناں تے قبضے گروپاں دِیاں چالاں توں راجا رسالُو ڈاڈھا واقف اے تے ماڑیاں تے لسیاں واسطے تھاں لبھدا پھردا اے :

Marfat.com

شاملاٹاں تے ڈیرے سارے سانبھ لئے
پِنڈ وچ کدھرے سانوں وی تے بہن دیو

مگر راجا، گزرے راجا دی طرحاں رومان دا وی راجا اے تے جدوں اوہ رومان دی زمین وچ پیَر رکھدا اے تے تاں وی اوہدی شان وکھری اے۔ اوہدے الفاظ مناسب تے اوہدی سوچ نویں تے اوہدی شاعری وچ پنجابی دے استعارے تے پنجاب ہی دے نظارے اِک بہت ہی سوہنے انداز وچ ویکھن نُوں ملدے نیں :

سجناں دِیاں تانگھاں مُکیاں نیں
چھڈے کاواں اج بنیرے نیں
ہنجواں دی بارش ہوئی اے
کجُھ تیرے نیں کجُھ میرے نیں

ایہو جہے شعر پنجابی غزل دی زمین نُوں آبیار کردے نیں۔ ایہناں ورگیاں شعراں وچ ایس زمین وچ اِک نواں وتر آوے گا تے نوجواں شاعر نویاں جہتاں سمجھ کے نویاں سمتاں دریافت کرن گے کیوں کہ راجا رسالُو غزل دی بندش وچ رومان دے نال نال معاشرے دے چہرے توں نقاب وی نوچدا جاندا اے۔

جنے مرضی پردے پا لئے
اِک دن کھل جانے نیں پول

تے نال نال جیون دا سبق وی دیندا اے

صدق توں سسّی ورگا رکھ
پیَراں تے نہ چھالے وکھ

Marfat.com

ایہو تینوں ڈنگن گے
سپ توں جھڑے پالے ویکھ
آکڑ آکڑ چلدے نیں
رانْی خاں دے سالے ویکھ

مگر ایہناں ساریاں گلاں دی اِک گل. صدیاں پرانے راجے رسالُو دی طرحاں ساڈا راجا رسالُو وی پیار دا سوداگر اے تے ایہدا پیغام وی پیار تے محبت دا ای پیغام اے.

تھاں تھاں پیار دا جھنڈا لاوے
ایہو دولت ای انْمول

تے :

ہر تھاں ونڈھ پیار محبت
بولو سوہنا بولو سجنْو
راجے دی گل بنھ لو پلّے
دُوجیاں دے لئی بولو سجنْو

اعتزاز احسن

Marfat.com

درد اوَلّے

ربّا!
سوہنْیا ربّا
ایہ تیرا بنّدا
جِہڑا کدی تیرا نائب اکھواندا ہا
اج ایہنوں لگ گئے ہِن
درد اولے
رنگ برنگے درد
جِہناں اُتے انگور نہیں اوندا
ایہ درد اَولّے
سدا بہار درد
ایہناں دردیں دا ماریا
زہراں پھکدا
اتے اپنْی کنپٹی اُتے رکھ کے پستول
گھوڑا دب ڈیندا اے
میریا سوہنْیا ربّا
ایہ کدوں تک
ایہناں درداں تھلے

Marfat.com

دبیا رہسی
ایہ کدوں تک زہراں پھکدا رہسی
اتے کدوں تک ایہدے جاتک
جِھڑنے تیرے فن دا
بھوں اُچاتے سُچا نمونہ ہن
ڈوجھیاں تے ہتھاں اَل
ڈیکھدے رہسن
میریا سوہنْیا ربّا!
ایہ تیرے بندے
جِھناں نُوں تُوں
اشرف المخلوقات ہوون دا
لوبھ ڈِتا آہی
کدوں تک
ایہناں اولیاں درداں اچ
پھاتے رہسن
میریا سوہنْیا ربّا
میریا سوہنْیا ربّا

Marfat.com

نعت شریف

خبراں عرشاں اُتوں آئیاں نبیاں دے سردار ؐ دِیاں
دُھماں چار چفیرے پئیاں اج مدنی سرکار ؐ دِیاں
عرشوں فرشاں تِیکر مُلّے خشبوواں دے جُھلّے سن
وچ طیبہ دے زلفاں کھُلھیاں جد احمد ؐ مختار دِیاں
نفرت دے سبھ اُچ منارے ہولی ہولی ڈھے گئے سن
پاک محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم لوکاں تائیں گلّاں دسیاں پیار دِیاں
لوکاں اُنگلاں مونہہ وچ پائیاں اوندی ویکھ حلیمہ ؓ نُوں
لہندے چڑھدے دُھماں پئیاں ڈاچی دی رفتار دِیاں
پئے آکھن آپ ؐ نُوں مکّے دے لوکی صادق اتے امین
ٹونہاں گھنّے کرن سپردے گلّاں سن اعتبار دِیاں
پاکستان دی دھرتی گونجی صلو علیہ دے نعریاں نال
وسن روز قیامت تائیں گلیاں ایس دیار دِیاں
غار دے اندر شوقن سپنْ جد صدیق ؓ نُوں ڈنگیا سی
پلکاں موتی سٹن لگیاں تد احمد ؐ دے یار دِیاں
کِہڑا آ سمجھائے راجاؔ کملیاں رملیاں اکھّیاں نُوں
جاگو میٹی رہندیاں ہر دَم بھکھیاں نیں دیدار دِیاں

Marfat.com

سلام بحضور حضرت امام حسین رضی اللہ عنہ

دے کے سر اسلام بچا لیا کارناما ایہ وڈا حسین رضی اللہ عنہ دا اے
سنے بچیاں کربل جہاد کیتا کارناما ایہ وڈا حسین رضی اللہ عنہ دا اے
ہیسن لعنتی چار چوفیر قابض کیتی ذرا نہ مولا پروا کوئی
سیس دے کے جیون دا ول دسیا کارناما ایہ وڈا حسین رضی اللہ عنہ دا اے
جدوں ابن زیاد لعین یارو سر ٹنگیا نیزے دی نوک اُتے
ہِلّے بُلھ تے پڑھن قرآن لگا کارناما ایہ وڈا حسین رضی اللہ عنہ دا اے
ہو گئی اے حد قربانیاں دی پِچھّے رہیا نہ وڈا تے کوئی چھوٹا
وچ جھولی دے لال کوہا دتا کارناما ایہ وڈا حسین رضی اللہ عنہ دا اے
جدوں ویکھیا اُمت نُوں بھیڑ آ پئی ڈیرے کربل میدان وچ لا دتے
سارے ٹبر نُوں دا تے لا دتا کارناما ایہ وڈا حسین رضی اللہ عنہ دا اے
کوفے والیو! ویکھ لو اج رَج کے اِک قافلہ نواں یا آوندا اے
نانے پاک ؐ دی اُمت نُوں تار دتا کارناما ایہ وڈا حسین رضی اللہ عنہ دا اے
کیتا بند پانْی خیمے ساڑ دتے لائی واہ سی پوری یزیدیاں نے
سی کیتی نہ سبھّے کجُھ سہہ گیا کارناما ایہ وڈا حسین رضی اللہ عنہ دا اے
راجاؔ حق تے باطل دے بھیڑ اندر پیَر ڈولیا ذرا امام دا نہ
دتا سر تے کیتی نہ بیعت مولا کارناما ایہ وڈا حسین رضی اللہ عنہ دا اے

111127

Marfat.com

قائداعظم دی یاد وچ

بھریا رنگ حیاتی دے وچ پھڑ کے قلم آزادی
محمد علی جناح تے ہوئی رحمت خاص خدا دی
ورت کے نال تدبر سوہنے سُوجھ فکر تدبیراں
سے ورھیاں دِیاں کالک بھریاں دھو دتیاں تصویراں
اج کجُھ قوم دا فرض اے بنْدا پالے اوہدے بول
تولے وچ انصاف دی تکڑی سونے ورگا تول
اپنْی قوم دی خوشحالی دے کر کے کم وکھاوَ
آپس دے سبھ جھگڑے جھیڑے نال سلوک مکاوَ
صنعت اتے زراعت دے وچ وادھا بوہت ضروری
جس دے نال ضرورت ہووے پاکستان دی پوری
چن دے وانگوں جگ تے چمکے دیس میرے دا ناواں
گھر گھر دے وچ نچن خوشیاں ٹھنڈیاں وگن ہواواں
پھُٹ پھُٹ کالیاں راتاں وچوں نکلے سولھ سویرا
اِک مِک ہو کے وسن سارے چھڈ کے تیرا میرا

Marfat.com

اج دا دن

(چودھاں اگست 1947ء)

بدل بدل کے آون رُتاں
آون تے ٹُر جاون
پر کجھ رُتاں جدوی آون
یاداں نال لیاون
اج دے دن دا اصلا وکھرا
وکھری ایہدی چھب
ہنیریاں چوں نُور وسیلا
بخشیا سوہنے رب۔
کٹک انھیرے شُوکے لکھاں
دِیوا بجھ نہ سکیا
میری قوم نے انکھاں والا
ٹوہر سلامت رکھیا
ایہ رُتاں دے وادھے گھاٹے
جذبے مار نہیں سکدے۔
جذبے رہن سلامت تے فیر
انکھی ہار نہیں سکدے
لہو دے سچّے بال کے دِیوے

Marfat.com

چانن لائی رکھنا
انکھ اپنْی دے جھنڈے تائیں
بس لہرائی رکھنا
اج دا دن اوہ دن اے جِنّے
ساڈا مان ودھایا
آزادی دی شہزادی دا
سوہنْا رُوپ وکھایا
اج دے دِن دی سونہہ اے راجاؔ
پیَر پچھانہہ نہیں دھرنا
مرنا پیا تے دیس دی خاطر
وج وجا کے مرنا

Marfat.com

پاک وطن

پاک وطن توں جاواں صدقے میں ایس توں قربان
ایہدے اُتے مان اسانوں ایہ ساڈا ایمان
اِک اِک بندا کاما ایہدا دیس نُوں پیا شنگارے
دیس دے ذرے ذرے اُتوں اپنْی جندڑی وارے
ایہدیاں آڈاں' کھالے' ندیاں وانگ بہشتی نہراں
باغاں دے وچ کوئلاں بولن پنچھی لیندے لہراں
مٹی ایس دی سونا جمے لمیاں کنک کپاہواں
دُلے' مرزے' رانجھے ایس دے اِک دُوجے دِیاں باہواں
بُلھّا' باہُو صوفی ایس دے شاہ حسین فقیر
وارث شاہ توں جاواں صدقے اُچی گاوے ہیر
ساڈی آن تے شان نُوں جانْے اُبھا لما سارا
دیس اساڈا چمکاں مارے جیکن قطبی تارا
اس ول جڑا میلی اکھے ویکھے اکھّاں کڈھ لاں
پیَر ودھے بد نیتی والا مڈھوں رکھ کے وڈھ لاں
اسیں آں امن امان دے حامی جانْے کُل جہان
اُچا رکھیے انکھ دا جھنڈا ہر ویلے ہر آن

Marfat.com

سِکھ سچ کوئی یار مناون دا

اج چار چفیرے دُھماں نیں
اج چرچا اوہدے آون دا
عرشاں توں لےَ کے فرشاں تک
وسیا اے بدّل ساون دا
ایس آپا دھاپی دُنیا وِچ
منزل تے پُجنّا اوکھا اے
پھڑ باہُو ورگا مرشد توں
سِکھ سچ کوئی یار مناون دا
حق سچ دا جھنڈا چکن لئی
نیزے تے چڑھنا پیندا اے
ول سِکھ لےَ کربل راہیاں توں
لگیاں نُوں توڑ نبھاون دا
ہُن ہجر نبیؐ دے وچ یارو
دِل بجُھیا بجُھیا رہندا اے
اکھیاں چوں اتھرو کِردے نیں
جیوں ورھدا اے مینہّ ساون دا
اوکھ دے ویلے سبھ رَل کے
پڑھو لا اِلٰہ اِلا اللہ

Marfat.com

ایہ سبھ توں سُچّا نسخا اے
جِنّڈی دے روگ مٹاون دا
راجے نُوں پرجا کہنّدی اے
کیوں ڈکو ڈولے کھانا ایں
بھُل جا تُوں ہر اِک رستے نُوں
پھڑ راہ مدینے جاون دا

Marfat.com

درجا بہ درجا

اُچیاں محلاں دے وسنیکو
جُھگیاں دے وسنیکاں ول وی
کدی کدائیں جھاتی مارو
ایہ وی اوسے ای فنکار دے
فن داہین نموناسارے
جِہڑا سبھ دا پالنہار اے
جِہڑا مالک کُل سنسار اے
ہُن تے اِک اعلان مطابق
درجے بدرجے سبھ مُک گئے نیں
تُسیں وی اُچیاں محلاں وچوں
نکلو
ویکھو
جُھگیاں دے وسنیکاں تائیں

Marfat.com

جاگ تھیا کرسان

جاگ تھیا کرسان

تے جاگی ساری دھرتی
تُوں جاگیں تے جاگن بھاگ غریباں دے
تیری سمیاں سم جان بخت خدائی دے
دھمیں اٹھیں دلیں سریاں
ناگاں اتے ٹھوہیاں دِیاں
تیری کسّی دے پٹیان نال
ڈولن محل امیراں دے
دھرتی دی کُکھ وچوں کڈھیں
فصلاں رنگ برنگیاں
اُچیاں بولھاں ول تکیں
تے بِٹ بِٹ تکیں
اتے تکدا ای رہ جاویں
ول ڈیکھیں تے ڈیکھ تے تھیویں شرابی
پر ایہ نشا آہی گھڑی پل دا
ہُن تیرے جاگن نال بلیا
جاگ پئیاں تقدیراں
جاگی کُل خدائی

Marfat.com

ہُن تیڈی محنت دا پھل
کوئی کھس نہیں سکدا
ہُن جھوکاں آباد تھیسن
ہُن نہ رہسن اندھیارے
ہُن تھیسن کُلیاں روشن
ہُن تیرے جاگن نال ملسی
حقداراں کُوں حق
ہُن کوئی کھوہ نہیں سکدا
تیرا حق
میرا حق
حق کُل خدائی دا

Marfat.com

جاگ او بلیا جاگ

تیرے جاگن دے نال بلیا
جاگے کُل خدائی
تیرے جاگن دے نال چنّا
اُچے محلیں پئیاں تریڑاں
ڈھڈو گتیاں دے ٹھوٹھیاں تے
وجیاں ڈانگاں
ہُن تے دندیاں کھولھ پیارے
ہُن تے موہوں بول
پھیر نہ کوئی وڈ وڈیرا
لَے جائے تیرا بولھ
ہُن تے دندِیاں کھولھ
ہُن تے موہوں بول

Marfat.com

نویں رُت

(کشمیری مجاہداں دی جدوجہد)

رُتاں بدلیاں مہک پئے پھُل بُوٹے باغاں وچ کلیاں ٹہک پئیاں
جھڑیاں سون نے لائیاں چونہہ گھٹیں بدلاں نال اج بدلیاں ٹھہک پئیاں
جُھلّی واء آزادی دی ہر پاسے سفنے نویں غلاماں نُوں آون لگے
ٹُٹ گئی زنجیر غلامیاں دی پنچھی گیت آزادی دے گون لگے
چُنجھاں تیز ہوئیاں وچ پِنجرے دے فکر نواں صیاد نُوں پین لگا
سُتّے جاگ پئے شیر کچھار وچوں پنچھی پِنجرے کوئی نہیں رہن لگا
فلسطِینیاں' عرباں' کشمیریاں دی راہ کوئی وَیری نہیں روک سکدا
نکلے رکھ کے سیس جو تلی اُتے ہے کون جو اوہناں نُوں ٹوک سکدا
سر تے بنھ کے کفن مجاہداں نے لئے کے حق آزادی دا رہن گے اوہ
جان جاوے تے جاوے بے شک راجاؔ کلمہ حق دا دار تے کہن گے اوہ

Marfat.com

پتن

چار چفیرے بھاجڑ پَے گئی
چوہیں کوٹیں بھاجو بھاج
کندھاں کوٹھے چیکو چیک
ماواں سن پُتراں سن دھیاں
منّاں موہیں مِٹّی تھلے
دبیاں گئیاں
کسے نہ کوئی دِتّا سنیہا
نہ کوئی وصیت
کوٹھے کندھاں، قبراں بنیاں
پتن سارا سنجاتے ڈھے ڈھیری ہویا
کہیاں اُڈیکاں تے کاہدے چا
مُکی تھاہر اُڈیکاں والی

Marfat.com

نہ کوئی رانجھا
نہ کوئی لڈن
نہ بیڑی نہ سیج
رانجھے ہیراں
سوہنیاں سسیاں
سوں گئے سبھ دے لیکھ
چُپ چپیتے
رب دا بھانا
سارے سَہہ گئے، ویکھ

Marfat.com

تُوں را نجھن داوِیر

(عظیم فنکار عالم لوہار دی موت دا نوحا)

پنڈاں، شہر، گراواں اندر
گُونجی تیری واج
تیری ونجھلی نے جگ موہیا
تُوں را نجھن داوِیر
سُر دی صاحباں تیری باندی
نوکر میر، شمیر
پنجاں دریاواں دی شوکر
تیرے وچ سریر
لہو دے اتھرو روندا دِسے
اج راوی دا نیر
وچ ترنجن رووِن چرخے
سالو لیرو لیر
لوک سبھا دی پرہیا خالی
دھرتی اے دلگیر
تیری موت سلکھنے سجنا
گئی کلیجا چیر

Marfat.com

سفنا

جدوی کھلی سی اوہ کھڑکی
کالیاں لم سلمیاں زُلفاں
خشبوواں دے ہُل مچائے
میرا ذہن تے مُیریاں اکھاں
نشیا گئیاں
جدوی کھلی سی اوہ کھڑکی
چن دا ٹکڑا
سوہنا مُکھڑا
دُور دُور تک
نُور وساوندا
تے تڑفاوندا دِسیا
جدوی کھلی سی اوہ کھڑکی
وانگ مشالاں بھکھدیاں اکھّاں
مینوں چوبھاں لاون
سجرے پھٹ لگاون
پر میں درداں مارا
ویکھاں ایہ نظارا
اپنے چِر وِچ اِک ہتھ ودھیا

Marfat.com

ہو گئی کھڑکی بند
بیکل ہو کے
چار چفیرے
کملیاں وانگوں
ویکھاں لبھاں
اوہ زلفاں
اوہ سوہنا مُکھڑا
تے اوہ بھکھدیاں اکھّاں

Marfat.com

اِکلاپا

شِکر دوپہرے
کل میں
اپنے پنّڈول ٹُریا جاندا ساں
اوس کِکّر
دے تھلیوں
لنگھن لگیاں
ڈاڈھا پیا گھبراندا ساں
جِتھے میں تے اوہ ملے ساں
اِک دُوجے دے ہو ملے ساں
کلیاں ویکھ کے اج اوہ کِکّر
مینوں وڈھن
پَینّدا اے

Marfat.com

ٹوٹے دو

(پاکستان ٹُٹن اُتے)

بیلے وچ کھلوتا

ہریا

بھاگیں بھریا

رُکھ

اوندیاں جاندیاں راہیاں تائیں

ونڈے

ٹھنڈیاں چھاواں

ایہ خلوص

ایہ ٹھنڈیاں چھاواں

اِک وَیری نُوں

بھائیاں نہ

اوہنے مار کُہاڑ قہردا

کیتا

ٹوٹے دو

Marfat.com

سچّ تے کچّ

بُلھیا
کوڑی دُنیا تائیں
سچّیاں رہیوں سناوندا
کچی ہڈاں وچ رچی ایسی
سچ دی ایتھے جانہ کائی
دے دُہائی
سبھ خدائی
تُوں بُلھّا
میں بُھلا بابا
سچّ تے کچّ دا جوڑ نہ کائی
دے دُہائی
سبھ خُدائی

Marfat.com

مَیں

مَیں آں بندا رب دا
تے نوکر سرکاری
لوکی مینوں ادیب نہ منن
ایہ اوہناں دا حق اے
اوہ مینوں شاعر نہ سمجھن
ایہ وی سچی گل اے
پر مَیں اِک گل دس دیاں
ڈھول وجا کے.
جلھیاں پا کے ،
مَیں پیار کرنا واں
اوس اُچے سُچّے ٹبے تائیں
جِتھے میری ماں
منّاں موہیں مِٹّی تھلے
دبی پئی اے
جِہنوُں اسیں
موہنجوڈارو تے ہڑپا
بنّا نہ سکے
اساں بنّایا اوہدے تائیں

Marfat.com

قبرستان تے گورستان
اپنْیاں تہذیباں دا
اپنْیاں وڈیاں دا
تے چھوٹیاں دا
تے سجرے جمیاں دا
پر مَیں اِک گل
ہور وی دس دیاں
ڈھول وجا کے
جلھیاں پا کے
مَیں نہ بخشاں
اوہدے تائیں
جِنڑا میری مِٹّی
میری اُچی سُچّی مِٹّی
دے ول
مَیلی نظرے ویکھے

Marfat.com

لوئے لوئے

اَکھ دے اِک پلکارے دے نال
تیتی ورھے ہُن بیت گئے جے
اپنے اپنے گلمیاں اندر
جھاتی مارو
تے ایہ ویکھو ،
کنا پینڈا کیتا ،
تے کیہ کھٹیا
اپنے ذہن دی تختی اُتوں
مَیل کھرو چو
تے ایہ ویکھو
جس منزل ول
اسیں ودھے ساں
اوہ تے ہو گئی
ہور وی دُور
کوہاں دُور

Marfat.com

پر
ڈُلھیاں بیراں دا
اجے وی کجھ نہیں وِگڑیا
اجے وی پھڑلو
پکیاں کر کے
ایمان، اتحاد تے تنظیم دی رسی
ایہیو بابے دا فرمان
بے سُرتی دی چادر لاہو
اگے پیَر ودھاوَ
اجے وی منزل واجاں مارے
اجے وی راہواں کھلیاں نیں
اجے وی بھر لو
لوئے لوئے
جے بھانڈے نُوں بھرنا

(پاکستان دے 33 ویں یوم آزادی اُتے)

Marfat.com

کدے سوچیا جے

بُہتا چِر نہیں ہویا
ساڈے ویکھن دی گل اے
جدوں کدھرے قتل ہوندا سی
جدوں کسے سہاگن دا
سہاگ اُجڑدا سی
جدوں کسے بیوہ
کسے یتیم
دی کُلّی
ڈھاہ دِتی جاندی سی
جدوں کسے الھڑ مٹیار
دے سِر توں
چُنّی
چِھک لئی جاندی سی
اودوں پتا جے
کیہ ہوندا سی
اودوں
لہندے پاسیوں
لال انھیری جھُلدی سی

Marfat.com

ویہنّدیاں ویہنّدیاں
ست زمیناں
تے
ست اسماناں نُوں
اپنّی لپیٹ وچ
لَے لینّدی سی
ہر شے لالو لال
ہو جاندی سی

پر
ہُن
ہر روز کئی کئی
قتل ہوندے نیں
سہاگناں دے سہاگ
لُٹ لئے جاندے نیں
بیواتے یتیماں دِیاں
کُلیاں ڈھاہ
دتیاں جاندیاں نیں
الھڑ مٹیاراں دے
سراں توں
انیکاں

Marfat.com

چُنّیاں
چِھک لئیاں جاندِیاں نیں
کدے سوچیا جے
ہُن اوہ
لال انھیری
کیوں نہیں
جُھلدی
کیوں نہیں
جُھلدی

Marfat.com

مِٹّی دی خُشبو

سوہنْی مِٹّی دیس دی
سوہنْی اے خُشبو
ایہ تیری اے سوہنْیا
توں وی ایہدا ہو
سارے عیب جہان دے
مِٹّی لوے لکو
ست سمندروں
پار وی جا کے
ساؤ بندے
بُھل نہ سکن
اپنْے دیس دی مِٹّی
لِشکاں پُشکاں
پونڈ تے ڈالر
کھوہ نہ سکن
مِٹّی دی خُشبو

Marfat.com

بابا جی فرما گئے نیں
پکی پیڈھی گل
"جیوندیاں پیَراں تلے
مویاں اُیر ہو"
سوہنْی مِٹّی دیس دی
سوہنْی اے خُشبو

Marfat.com

ناصرباغ

ناصرباغ نُوں چل او بیلیا
ناصرباغ نُوں چل
دو ملکاں تے دو قوماں دی
ناصرباغ نشانی
شالا روزِ قیامت تائیں
رہوے پیار کہانیْ
مصر تے پاکستان سن دوویں
ایتھے بیٹھے رَل او بیلیا
ناصرباغ نُوں چل

صبح سویرے ناصرباغ دے
ہوندے عجب نظارے
پنچھی ایتھے کرن کلیلاں
نالے چلن فوارے
جناح ہال دے اُتے ویکھو
جھنڈا رہیا اے ہل' او بیلیا
ناصرباغ نُوں چل
کنٹین اِک ایتھے رات نُوں بھخدی

Marfat.com

سارا دن رہندی اے ٹھنڈی
اوس بازار دی عورت وانگوں
"رات سہاگن دن نُوں رنڈی"
اٹھ وجے وی متھے اوہدے
بلب رہیا اے اِک جل او بیلیا
ناصر باغ نُوں چل

سڑکاں اُتے سیر کریندیاں
رنگ برنگیاں ناراں
گبھرو ایتھے کرن قواعد
لمیاں بنھ قطاراں
بُڈھے رُکھ تے تھلے بُڈھا
کلّا رہیا اے ہِل او بیلیا
ناصر باغ نُوں چل

سیر کریندیاں مٹیاراں دے
جُھمکے لین ہُلّارے
ناصر باغ دا پتّا پتّا
مہکاں پیا کھلارے
چھڈ دے سارے جھگڑے جھیڑے
ناصر باغ نُوں چل او بیلیا

Marfat.com

ناصر باغ نُوں چل

ادھی صدی اج بیت گئی اے
سانوں سمجھ نہ آی
سیر گاہ تے پلے گراؤنڈ چ
فرق نہ جاتا کائی
ریشم ورگے گھاہ دے اُتے
رہیا سکوٹر چل او بیلیا
ناصر باغ نُوں چل
ناصر باغ نُوں چل او بیلیا
ناصر باغ نُوں چل

Marfat.com

سچ سچ دسیں

(سید عابد رضوی کوئٹہ توں معذرت نال)

پکّا سی وعدا
تیرا تے میرا
کٹھے جیاں گے
کٹھے مراں گے
تیرے تے میرے
قولاں دے وچ
چن تے تارے
پھُل تے کلیاں
چانڈیاں راتاں
سجریاں فجراں
سلونڑیاں شاماں
سارے دے سارے
پکے گواہ سن
ہُن ساڈے
دووال دے وچوں
اِک نے اپنا وعدا
توڑ دِتا اے

Marfat.com

آوَ ایہدا
ویروا کریے
ساڈا مقدمہ
ساڈا سبھ کُجھ
تیرے حوالے
اسیں نمانْے
نیاں دی سُولی
ٹنگے گئے آں
ویکھیں کدھرے
تکڑی پھڑ کے
ماریں نہ ڈنڈی
سچ سچ دسیں
قبریں جا کے
تُوں بھُل گیوں
یاں میں بھُلایا
جیوندیاں وعدہ

☆ اہنی بیگم خورشید صادق وی وفات اُتے.
تاریخ وفات 20 جولائی 1988ء

Marfat.com

Marfat.com

غزلاں

Marfat.com

Marfat.com

○

خورے کس دی زُلف نے اوہنوں ڈنگیا اے
اوس ہماتڑ پانْ وی نہیں منگیا اے

پِنڈ دے سارے کندھاں کوٹھے ٹہک پئے
گلیاں وچوں خورے کِہڑا لنگھیا اے

اسماناں تے لال انھیری جُھلّی اے
میرے لہُو تھیں کہنے چولا رنگیا اے

وچ میداناں ، اُچا رکھیا جھنڈے نُوں
دوتیاں مینوں کنی واری انگیا اے

سچیّاں گلّاں کر کے راجے کیہ کھٹیا
لوکاں اوہنوں سُولی اُتے ٹنگیا اے

Marfat.com

○

رُس گئے نیں شوہ جِہناں توں اوہ سکھیاں کس کار دِیاں
کھلیاں کنڈھیاں اُتے رہیاں آر دِیاں نہ پار دِیاں

لوکاں کولوں ڈر کے انھیاں چُپ چپیتے لائیاں سن
کھولھ دتے نیں بھیت دِلّے دے گُجھّیا رمزاں یار دِیاں

ویلے دی سپنْ نے جس نُوں بے دردی نال ڈنگیا سی
ادھی راتیں کُوکاں. سنْیاں لوکاں اوس بیمار دِیاں

بے سُرتی دی نیندر دے وچ جِہناں لال گوائے سن
وچ تھلاں دے سسّی وانگوں اُچیاں چیکاں مار دِیاں

انکھی لوکاں تائیں مہنا پُوجا چڑھدے سورج دی
جھاڑیاں اج وی دین گواہی سبھ دُلّے دی بار دِیاں

Marfat.com

اپنے لہو دا دے ترونکا لایا رُکھ آزادی دا
سر لتھاں لئی سنبل بنیاں کانیاں مرزے یار دِیاں

قوم دی خاطر جِہناں راجآ جام شہادت پیتا سی
حُوراں ہار ہتھاں وچ لے کے دُوروں واجاں مار دِیاں

Marfat.com

○

دِل دا سبھ توں اُچا تخفا ڈوہوا دتا ڈھو
اسیں تے نچ کھلوتے سجنّا جو ہووے سو ہو

وَیری ودھ ودھ چھاپے مارن شالا رہوے سلامت
چناں وے تیری چانْنی ' تاریا وے تیری لو

آس دی ٹہنْی لکوں ٹُٹ گئی ہتھوں چھُٹ گئی ڈور
ساڈے سجنّاں پُنج کے کیتا ساڈے نال دھرو

اگے تن سو تیراں دا سی ناں دنیا تے روشن
اج مکھاٹ تن سو تن دے کتھے لواں لکو

اِس دھرتی دا اللہ راکھا ایہدا اللہ بیلی
اِس دھرتی دے وچوں آوے سجنّاں دی کنْسو

اُچیاں محلاں والیو لوکو! کرو نہ مان ودھیرا
جُھگیاں دے وسنْیکاں ول وی ویکھو کدی کھلو

Marfat.com

رانجھن دی ونجھلی ہتھ پھڑ کے وچ زمین پنجابے
مہر محبت والے بی نُوں تھاں تھاں دیوو بو

ایویں راجیآں کاڑھے کاڑھیں لمیاں بالیں اگاں
اکھلی وچوں آ جاندی اے جنساں دی خشبو

Marfat.com

O

اُچے بُرج لہور دے ساڈا دین ایمان
بے قدراں نُوں سار نہ جاندے ول اسمان

کُوچے وچ محبوب دے دفعہ چُتالی لگی
رکھیں پیَر سنبھال کے ہو جائے متاں چلان

اُتے قبراں چٹیاں لوکی پاون . پھُل
اج مقام انسان دا بھُل گیا انسان

رنداں . پائیاں نیویاں ہتھوں ڈِگے جام
سدھ بدھ رہی نہ ساقیاں ہو کھلے حیران

ستیں ویہیں ڈاڈھیاں کیتا پورا سو
رُڑھدا پانْی راجیآں جاندا ول پتوان

Marfat.com

○

ساقیا ایویں نہ کر بکھیڑے بھر کے دے گلاسی
تیرے باجھوں ہور اے کِہڑا جِہڑا رج پلاسی

ویٹ شیٹ دی لوڑ نہ کوئی ایویں نہ کر کھیچل
حاضر مال پلا دے سانوں جو وی دیسی داسی

بینڈی اگے جُپّے ہوئے آں حالوں آں بے حال
عمر دی گڈی کھچی جائیے ڈھگا جویں خراسی

نہ ہُن کُوک فریدی سُنْدی نہ ونجھلی دے بول
ویلے ڈوریاں کر چھڈیا اے ایہ کیہ قہر پیا سی

اج امیر 1 نُوں کِہڑا پُچھّے جِہڑا چُپ چپاتے
روندے چھڈ غریباں تائیں قبریں جا پیا سی

Marfat.com

روز بجٹ نیں اوندے جاندے روز انی پیندا رولا
اپنے لیکھیں سڑدے جائیے روٹی جیوں اکواسی

آس دی بیڑی لہراں دے وچ ڈکو ڈولے کھاوے
باجھوں خواجہ خضر دے راجا کھڑا پار لگا سی

1 ساڈا سجن رانا امیر خان جوئیہ جہدی وفات 17 مارچ 1975ء نُوں ہوئی

Marfat.com

○

شالا وسدے رہن ہمیشا پاڑے پاون والے لوک
جِتھے وسن خُشیئیں وسن چھڈ کے جاون والے لوک

دل دِلاں دے سودے یارو گلہ نہیں کجُھ اوہناں تے
ساڈے لئی نیں ٹھنڈیاں چھاواں سانوں ساڑن والے لوک

صدیق یقین دا پلّا پھڑ کے سوہنْی کیتا پار چنھاں
ڈُبدے وچ دریائیں ڈٹھے لافاں مارن والے لوک

جِہناں تقوے رب سچے دا منزل اوہناں توں کھنّب کھاندی
دنیا نُوں نہیں بھُلے اج تک کشتیاں ساڑن والے لوک

ہیٹھلی اُتے ہونْی اِک دن ویلا آپے دسے گا
ساتھوں بچ کے جا نہیں سکدے سانوں مارن والے لوک

Marfat.com

بِن سعر

رکھ سانبھ سانبھ اپنْی تُوں زلف شریر نُوں
ڈنگے پئی بار بار ایہ میرے سریر نُوں

سارے شہر وچ راج اے اج بُھکھ ننگ دا
دسے کوئی جا کے شہر دے مامے امیر نُوں

راجاؔ ہاں پریت نگر دا مقدر دا بادشاہ
کیہ ویکھنا ایں پاندھیا ہتھ دی لکیر نُوں

Marfat.com

○

ساڈے چار چفیرے ہنھیرے نیں
ساتھوں رُسے سولھ سویرے نیں

سجناں دِیاں تانگھاں مُکیاں نیں
چھڈے کاواں اج بنیرے نیں

سبھ سُتّیاں پیڑاں جاگ پئیاں
آیاں دے دُکھ گھنیرے نیں

ہنجواں دی بارش ہوئی اے
کجُھ تیرے نیں کجُھ میرے نیں

نہیں ساتھی کوئی بھیڑاں دا
دردی تے اُنج بھیرے نیں

Marfat.com

دھڑکن وچ وادھا ہویا اے
گلیاں وچ کس دے پھیرے نیں

راجآ جی وسدے جگ اندر
برباد دِلاں دے ڈیرے نیں

Marfat.com

○

وہیندی ندی دا پانْی
دولت آنْی جانْی

ویکھ کے کلم کلّا
جھوکاں دیندے ہانْی

وَیریاں نال صلاحواں
ساڈا دلبر جانی

سُولی تائیں چمّنا
دسْنْی سچ کہانْی

جابر اگے کُونْا
پھاہی گل وچ پانْی

پُھلاں اُتے جوبن
ساونْ رُت سہانی

Marfat.com

انھی مست جوانی
مڑ کدی نہیں آنْی

اکھوں اولھے ہو کے
در در پھرے نمانْی

بدل وانگوں ورھیا
اکھّاں وچوں پانْی

کٹھیاں مونہہ مکالکاں
گجراتے دی رانْی

راجاؔ عمرا لمّی
کٹی نہیوں جانْی

Marfat.com

○

پیار دے روگی اس دنیا وچ پھردے نیں چُپ چان
لکھاں اوڑاں سوڑاں آون پھر وی اوہ مسکان

ایس سمے دے رانجھے ہیراں پھردے ڈاواں ڈول
کوئی نہ جاوے پیش اوہناں دی کھیڑے دین میدان

فنکار نُوں دنیا دے وچ جیوندیاں کوئی نہ پُچھّے
مر جاوے تے ضد بہ ضدی سو سو جشن منان

گل کرن دی جاچ نہ ایہنوں آکھن سارے لوک
ویکھو ویکھی بن گیا شاعر ایہ راجا نادان

Marfat.com

○

نویں سویر دا سُورج چڑھیا لےَ کے نَواں پیام
پُھلاں موہاں نال لگائے خشبوواں دے جام

آس دی رادھا بال کے بیٹھی بنیاں اُتے دِیوے
اِک اِک کر کے بجُھ گئے سارے اجے نہ آیا شام

وَیریاں دے گھر اج جُھل پئی اے غم دی لال انھیری
کوئی نہ خبر اوہناں دی پچُھّے باجھوں چاچا سام

اپنْی آن زبان دی راکھی کردے انکھی لوک
تُسیں وی آوَ اُچا کریے ماں بولی دا نام

لذت ماں دے دُدھ دی آوے اپنْی بولی وچوں
اپنْی ماں تے بولی دا میں سدا ای رہواں غلام

ماں بولی دے منکر راجآ کدے نہ بخشے جاون
ایسے لوکاں تائیں کریے دُوروں ست سلام

Marfat.com

○

ہسدے وسدے رہن ہمیشہ جِڑے پاڑے پاون لوک
اوتھے ایتھے موجاں مانن بے شک راوی جاون لوک

پیار دی سیتا وچ بناں دے دھکے دُھوڑے کھاندی
بیلیاں دے وچ چُوریاں کھاون اس دنیا دے راون لوک

صدق یقین دا ٹھوٹھا پھڑ کے عاشق پھردے گلیو گلی
مہر وفا توں وانجھی دنیا منگیاں خیر نہ پاون لوک

وچ چوراہے ڈیرہ لایا محبوباں دے ویکھن لئی
وَیریاں راہ وچ پھاہیاں گڈیاں نہ آون نہ جاون لوک

کتھے اج منصور تے سرمد کتھے ٹوہر ملنگاں دے
جس دے گل وچ رسّا پَے جائے سُولی پھڑ چڑھاون لوک

ہجر وصال دے جھگڑے اندر دل دا جُھگّا ہویا چوڑ
ایدھر اگ ہجر دی بھڑکے اودھر لنّبو لاون لوک

Marfat.com

○

گھر دا نقشا لگیا اے کوئی ہور جہیا
ویڑھے دے وچ نچیا اے کوئی مور جہیا

اوہدِیاں پُٹھیاں سدھیاں چالاں دسدیاں نیں
من وچ اوہدے وَسیا۔اے کوئی چور جہیا

دنیا کملی ہوئی جس دے ویکھن نُوں
سانوں تے اوہ لگیا اے کوئی بور جہیا

چپّا چپّا دھرتی گاہ کے ویکھ لئی
سونہہ رب دی نہیں لبھیا کوئی لہور جہیا

جس دے پِچھّے جرم گوایا راجےؔ نے
اوہنوں تے اوہ لگیا اے کوئی ہور جہیا

Marfat.com

○

دُکھ اولّے جرنْے پیندے
کم ان ہونْے کرنْے پیندے

سجناں دی خشنودی خاطر
جتے ہوئے ہرنْے پیندے

رُسے یار مناون دے لئی
سو سو کھیکھن کرنْے پیندے

مسی، سُرمہ، سک تے سکڑا
کیہ کیہ کارے کرنْے پیندے

اِک ٹبر نُوں پالن دے لئی
ست سمندر ترنْے پیندے

Marfat.com

پگ سنبھال کے رکھن واتے
اوکھے پینڈے کرنْے پینڈے

دنیا کھیڈ تماشا راجا
ڈاڈھے پانْی بھرنْے پینڈے

Marfat.com

○

سوچاں رکھ تُوں اپنے کول
موہوں منّدے بول نہ بول

دنیا ڈاڈھی اے راہکار
ماریا جائیں نہ انبھول

ڈھول وجا کے آکھن دانے
بِتّوں ودھ کے بول نہ بول

جنے مرضی پردے پا لے
اِک دن کھل جانے نیں پول

نیت صاف جے ہووے تیری
مِٹّی وچوں موتی رول

Marfat.com

ھاں تھاں پیار دا چھٹا لا دے
ایہو دولت ای انمول

بیتیاں . سبھّے بھُل جا راجاؔ
نَویاں نَویاں راہواں ٹول

Marfat.com

○

اپنْے آل دوالے ویکھ
زہری نیں سبھ کالے ویکھ

صدق تُوں سسّی ورگا رکھ
پیَراں دے نہ چھالے ویکھ

ایہو تینوں ڈنگن گے
جِہڑے سپ تُوں پالے ویکھ

نِت اڑونْیاں پاوندے نیں
محبوباں دے چالے ویکھ

آکڑ آکڑ چلدے نیں
رانْی خاں دے سالے ویکھ

Marfat.com

سُکھ دی برکھا ہووے گی
بدل کالے کالے ویکھ

راجا نھیرا مُکّے گا
دِسن نپّے اُجالے ویکھ

Marfat.com

○

سجناں دے دُکھ ویکھ ویکھ کے اپنے دُکھ وی بھُلدا جاواں
بے قدراں دی دوستی دے وچ اندرو اندری گھُلدا جاواں

موئہ سر مِٹیو مِٹّی ہویا واں پر پھیر وی سفروں اُکاں نہ
وادھو ککھاں کانیاں وانگوں سڑکاں اُتے رُلدا جاواں

منزل اُتے کد اپڑاں گا کد ایہ پینڈے دس مکن گے
نویں سویر نُوں ویکھن خاطر اُٹھدا بہندا جُلدا جاواں

اوہدے حُسن جمال دے اگے ہمت کُون دی ہوندی نہیں سی
مِٹھیاں مِٹھیاں اوہدیاں سُن کے ہولی ہولی کھُلدا جاواں

میں ماڑا میں اصلوں ہینا کجھ وی میرے پلّے ناہیں
باہُو پیر دے ناں دے صدقے سونے دے مُل تُلدا جاواں

میں صادق آں، میں آں راجاؔ، پریت نگر وچ میرا ڈیرا
رُکھاں وانگوں نیواں ہو ہو دل دے ورقے تھُلدا جاواں

Marfat.com

○

وسدے گھر وچ اون پروہنے چنگا اے
آ کے رونق لون پروہنے چنگا اے

دیس میرے وچ امن سلوک دی واء چلے
اپنْی نیندر سون پروہنے چنگا اے

باگاں دے وچ رُت بہار دی آئی اے
گیت خُشی دے گون پروہنے چنگا اے

اخباراں تے دنیا دی مت ماری اے
چنگی خبر لیون پروہنے چنگا اے

آون والیاں اِک دن آ وی جانا اے
سیجاں نِت سجون پروہنے چنگا اے

کھولھیا اپنْے گھر دا بُوہا راجےؔ نے
دُلے مرزے اون پروہنے چنگا اے

Marfat.com

○

ویلے دے فرعونو سچی کہن دیو
ساہ کوئی سُکھ دا سانوں وی تے لین دیو

محلاں اُتے محل بنائی جاندے او
جُھگیاں دے وچ سانوں وی تے رہن دیو

شاملاٹ تے ڈیرے سارے سانبھ لئے
پِنڈ وچ کدھرے سانوں وی تے بہن دیو

ہجر وچھوڑا مِٹھا مِٹھا لگدا اے
کدی ایہ دُکھ سانوں وی تے سہن دیو

بولھ تے سارا تُسیں ای ڈھوئی جاندے او
وچ بھڑولے ساڈے وی کجھ پین دیو

اوہ تے اج کل گُنگا بولا ہویا اے
وچ محفل دے راجے نُوں وی بہن دیو

Marfat.com

○

دنیا اُتوں فن دے سُومے سُک گئے نیں
کھڑا آ کے رنگ بھرے تصویراں وچ

چِٹّے ورقے کالے ہوندے جاندے نیں
خورے کیوں نہیں اثر رہیا تحریراں وچ

منبراں اُتوں روز ای رولا پیندا اے
کوئی سواد رہیا نہیں ہُن تقریراں وچ

ہوندے جاندے دُور نیں بندے بندیاں توں
مہر وفا دا گھاٹا اے تدبیراں وچ

چھڈ دتے نیں سفنے تکنے راجے نے
کوئی وی گل نہیں لبھدی ہُن تعبیراں وچ

Marfat.com

○

مونہہ دے جندرے کھولھو سجنّو
ہُن تے موہوں بولو سجنّو

اینی چُپ وی چنگی نہیں جے
بولو کجُھ تے بولو سجنّو

بولیاں ای مسئلے حل ہوندے
چھیتی دندیاں کھولو سجنّو

سوہنّیاں سوہنّیاں گلّاں کر کے
مانک موتی رولو سجنّو

ہر تھاں ونڈو پیار محبت
بولو سوہنّا بولو سجنّو

راجے دی گل بنھ لو پلّے
دُوجیاں دے لئی بولو سجنّو

Marfat.com

○

اوہ آیا تے ہسیاں کلیاں
اوہدیاں گلّاں مصری ڈلیاں

ٹور اوہدی توں اِنج پیا جاپے
ہرنیاں جیوں بیلے نُوں چلیاں

پِنڈ وچ اوہدے آون دے نال
نُور و نُور ہویا وچ گلِیاں

غُصّے دے وچ اوہدیاں اکھّاں
راتیں وانگ مشالاں بلیاں

وِچھڑیاں کُونجاں اِک دن ویکھیں
ڈاراں وچ رَلیاں کہ۔ رَلیاں

Marfat.com

وطن توں جنداں وارن جِھڑے
حُوراں دین سلامی کھلیاں

خبراں پڑھدیاں ڈِگا راجاؔ
سارے رَل مل جھسّو تلیاں

Marfat.com

○

تھاں تھاں توں پلّا پاٹیا چولا اے لیرو لیر وی
سُدھ بُدھ رہی نہ جان نُوں اکھّاں نیں نیرو نیر وی

ہیراں وچ آون بیلیاں لے کے چھنے چُوریاں
رانجھیاں نُوں بھاوندے جنگلاں دے جھنڈ کریر وی

باجھ بھراواں ماریا ہونْ نے مرزے جٹ نُوں
بکّی وی ویہندی رہ گئی، ٹنگے ای رہ گئے تیر وی

اُچیاں دے ول تکنا مہنگا ای پَیّنْدا اے سدا
تگڑیاں اتے ماڑیاں ہوندا کاہدا سیر وی

نیزے اُتے ٹنگیا سر نُوں جدوں سی ظالماں
کربل سی بُھبّاں ماریاں روندی رہی ہمشیر وی

دھیاں تے بھیناں ہوندیاں دھن پرایا راجیا
بابل نے اتھرو پی لئے رہ گئے روندے وِیر وی

Marfat.com

○

پیار دوارے
درداں مارے

روندے جاندے
کرن نظارے

وچ اُڈیکاں
ندی کناے

گزریاں راتاں
دن وی سارے

ہُن تے آ جا
ساجن پیارے

راجآ تینوں
واجاں مارے

Marfat.com

○

رکھنے پھُل کتاباں دے وچ
پاوَنْی جِنّد عذاباں دے وچ

آٹا لُون نہیں پورا ہونا
نہ پو ایڈ حساباں دے وچ

باگاں اُتے چھائی اُداسی
مہک نہ رہی گُلاباں دے وچ

بھُل بھُلا بیٹھے نیں اوہ وی
ملدے سن جو خاباں دے وچ

کوئی وی کم دی گل نہیں ہوندی
آئے ہوئے جواباں دے وچ

Marfat.com

لَے کے بَہِ گئی بے یقینی
رس نہ رہیا ثواباں دے وچ

راجاؔ دنیا کملی ہو گئی
پَے گئی نویں عذاباں دے وچ

Marfat.com

Marfat.com

گیٹ

Marfat.com

Marfat.com

O

سوچاں وچ ڈُبیاں نیں سوچاں میرے ہانیا
چھم چھم روندیاں نیں اکھیّاں نمانیاں
ٹُر گیوں دُور چنّا پچھّی نہ تُوں وات وے
جاگو میٹی رہنْی آں میں ساری ساری رات وے
گھر گھر پینڈیاں نیں تیریاں کہانیاں
چھم چھم روندیاں نیں اکھیّاں نمانیاں
دس دے تُوں ساڈا کوئی سجنّا قصور وے
کھڑی گلوں رہنا ایں تُوں ساتھوں دُور دُور وے
تیرے وے پیار والا واسطا میں پانی آں
چھم چھم روندیاں نیں اکھیّاں نمانیاں
تیرے میں وچھوڑے وچ ہوئی دلگیر وے
لباں اُتے جند آئی وقت اخیر وے
چھیتی چھیتی بوہڑ کدھروں ڈھول میرے جانیا
چھم چھم روندیاں نیں اکھیّاں نمانیاں

Marfat.com

○

گلّاں رَج کے نہ کیتیاں سویر ہو گئی
پوہ پھٹی تے دنیا انھیر ہو گئی
کر اپنے تُوں وعدیاں نُوں یاد سجنّا
سُن نیڑے ہو کے میری فریاد سجنّا
وِچ تیریاں اُڈیکاں کِنّی دیر ہو گئی
گلاں رج کے نہ کیتیاں سویر ہو گئی

ایہ وچھوڑا ساتھوں جھلیا نہ جاوے سوہنیا
سانوں چین اِک پل وِی نہ آوے سوہنیا
آ کے ویکھ لَے تُوں مِٹّی دا میں ڈھیر ہو گئی
گلّاں رج کے نہ کیتیاں سویر ہو گئی

سانوں ڈالراں نے سجنّا مُکا دِتا اے
تینوں اپنّا ایہ دیس بُھلا دِتا اے
ویکھ دنیا ایہ ساری ہیر پھیر ہو گئی
گلاں رج کے نہ کیتیاں سویر ہو گئی
پوہ پھٹی تے دنیا انھیر ہو گئی

Marfat.com

○

ہر بھجن بینس (کینیڈا) توں متاثر ہو کے

کئی سال گزرے ایہ دن رات بیتے
بہاراں نہ آئیاں تیرے جان مگروں

خزاواں نے تھاں تھاں تے تنبو نیں تانے
بہاراں نہ آئیاں تیرے جان مگروں

جو ٹبے توں اُچے تے ڈیرا جمایا
تے گھر بار سارا منوں کیوں بھلایا
جدائی نے مینوں اے کملا بنایا
بہاراں نہ آئیاں تیرے جان مگروں

گراواں تے شہراں چ چھائی اُداسی
ایہ دھرتی پیاری اے ڈاڈھی پیاسی
کھڑا ساتھوں بدلاں نے بدلا لیا اے
بہاراں نہ آئیاں تیرے جان مگروں

Marfat.com

اوہ دریا تے نہراں چ رہی نہ روانی
کیہ پھُلاں تے کلیاں تے ورتی ویرانی
تے خُشبوواں مہکاں دی مُکی کہانیْ
بہاراں نہ آئیاں تیرے جانْ مگروں

وچھوڑے نے میرا بُرا حال کیتا
میں صبراں دا راجےؔ پیالا اے پیتا
تے زخماں نُوں اپنے میں آپے ای سیتا
بہاراں نہ آئیاں تیرے جانْ مگروں

کئی سال گزرے ایہ دن رات بیتے
بہاراں نہ آئیاں تیرے جانْ مگروں

Marfat.com

○

(چینی پروہنیاں دے آون اُتے)

آئے چین توں پروہنے
ایہ نیں کھنڈ دے کھڈونے
ساڈی ایہناں نال یاری
جانے دنیا ایہ ساری
جاواں ایہناں اُتوں واری
سانوں لگدے نیں سوہنے
آئے چین توں پروہنے

ایہ ساڈیاں نیں باہواں
کراں ایہناں اُتے چھاواں
جند گھول میں گھماواں
ایہ نیں ڈاڈھے من موہنے
آئے چین توں پروہنے

ڈاڈھی چینیاں دی آن
روٹی رج گھروں کھان
ساڈا مان تے تران
کردے کم ان ہونے

Marfat.com

آئے چین توں پروہنے

میڈم زینگ 1 نُوں سلام
ڈیلی گیٹاں نُوں سلام
سارے چین نُوں سلام
ایہ نیں ڈاڈھے من موہنے
آئے چین توں پروہنے

سِکھو ایہناں دی زبان
نبی پاک صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دا فرمان
ودھے جان تے پچھان
ملدے سوہنیاں نُوں سوہنے
آئے چین توں پروہنے
ایہ نیں کھنڈ دے کھڈونے

1 چینی وفد دی سربراہ

Marfat.com

ہالی دا گیت

بلّے بلّے وئی ہالی آیا وچ پَیلیاں
کوئی چندری نظر نہ لاوے
ہالی آیا وچ پَیلیاں
بلّے بلّے وئی دیس وچوں کال مُکیا
جدوں آ گئے گورے ساوے
دیس وچوں کال مُکیا
بلّے بلّے وئی ہالی اُتوں جاواں صدقے
چھولے سانبھ کے کنک نُوں گاہوے
ہالی اُتوں جاواں صدقے
بلّے بلّے وئی پَیلیاں چ سونا اُگدا
ہالی کھاد خوراکاں پاوے
پَیلیاں چ سونا اُگدا
بلّے بلّے وئی ہر پاسے ہوئیاں خُشیاں
جوگ پئی گھنگھرو چھنکاوے
ہر پاسے ہوئیاں خوشیاں
بلّے بلّے وئی دانیاں دے بولھ لگ گئے
جٹی لونگ دے پاوے لشکارے
دانیاں دے بولھ لگ گئے

Marfat.com

بھارت وچوں جنگی قیدی واپس آون اُتے

آیا سوہنا سجن
راہواں تھیاں روشن
مُکّے دُکھ تے الم
واراں تن، من، دھن
آیا سوہنا سجن
سنگیاں کرن بکھیڑے
سانول وڑیا اے ویہڑے
کردا گلڑے تے جھیڑے
ساڈا کھلدا اے من
آیا سوہنا سجن
گزریاں ہجر دیاں راتیں
گھر آئیاں نیں براتیں
محلیں ہلیاں نیں باتیں
ویڑھا نُور فگن
آیا سوہنا سجن
ساکوں عید دیہاڑا
ملیا سانول پیارا

Marfat.com

چڑھیا چن نیارا
گلیاں تھیاں روشن
آیا سوہنا سجن
مُکّے ہجر دیہاڑے
سانول موڑے مہاڑے
سارے مُکّے نیں پاڑے
خوشی تھیا اے من
آیا سوہنا سجن
راہواں تھیاں روشن

Marfat.com

ماہیا

کوئی کوٹھا چویا اے
اللہ سائیں فضل کیتا، میل سجناں ناں ہویا اے

بھیڑاں ناں واڑا ای
سجناں ناں میل ہویا، اج عید دیہاڑا ای

تھالی وچ بھنڈیاں نیں
سجناں دے آون دِیاں، خشبوواں کِھنڈیاں نیں

رب کرم، کمایا اے
تقدیراں جاگ پئیاں، اِک قیدی آیا اے

ہتھ جوڑا پکیاں ناں
قیدوں ول آیا، ساڈی چانن اکھیاں ناں

پانْی گھڑے وچوں پاونْی آں
رنگلے پلنگ اُتے، ماتھہ چن نُوں بٹھاونْی آں

دو پتر تریکاں نیں
آیاں سجناں نُوں اسیں، رَج رَج ویکھاں نیں

کوئی پیار نی پھاہی اے
مولا کرم کیتا، رُت ملّے نی آئی اے

Marfat.com

پِپلی دا بُوٹا

پِپلی دا بُوٹا ماہی وے
اوہنوں لگیاں گولھاں ڈھولا
چھڈ گیوں ستھڑی ماہی وے
پئی گھر گھر ٹولاں ڈھولا
پِپلی دا بُوٹا ماہی وے
اوہدی چھاں گھنیری ڈھولا
چھڈ کے نہ جاویں ماہی وے
میں ازلوں تیری ڈھولا
پِپلی دا بُوٹا ماہی وے
اوہدی عجب کہانیْ ڈھولا
چھلّا ہتھ دا ماہی وے
سانوں دیو نشانی ڈھولا
پِپلی دا بُوٹا ماہی وے
اساں آپ لوایا ڈھولا
تینوں تکیا ماہی وے
رنگ ہویا سوایا ڈھولا
پِپلی دا بُوٹا ماہی وے
ہیٹھ ونگاں دا کھارا ڈھولا

Marfat.com

دل دِیاں دساں ماہی وے
تُوں بھریں ہنگارا ڈھولا
پِپلی دا بُوٹا ماہی وے
تک سکھیاں آیاں ڈھولا
رَل کے کھائیے ماہی وے
میں آپ پکائیاں ڈھولا
پِپلی دا بُوٹا ماہی وے
نہ کر تُوں جھیڑے ڈھولا
پِنڈ دِیاں کُڑیاں ماہی وے
سانوں کرن بکھیڑے ڈھولا
پِپلی دا بُوٹا ماہی وے
اساں تھلے بہنا ڈھولا
دیس دی مِٹّی ماہی وے
ساڈا سچا گہنا ڈھولا

Marfat.com

بولیاں

بارھیں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیایا مَینا
مربیاں نُوں چل بیلیا' رنّبا داتری اے تیرا گھنّا
مربیاں نُوں چل بیلیا

بارھیں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیایا کمیاں
میرے دیس دِیاں مِٹھے چول تے کنّکاں لمیاں
میرے دیس دِیاں

بارھیں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیایا گھاہ
دھرتی وطناں دی تُوں دَب دَب کے واہ
دھرتی وطناں دی

بارھیں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیایا تھالی
فصلاں کئی دیوے ساڈی دھرتی نصیباں والی
فصلاں کئی دیوے

بارھیں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیایا کولے
جٹ دے ٹوہر ویکھو مُنّجی وڈھ کے بیج لئے چھولے
جٹ دی ٹوہر ویکھو

بارھیں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیایا سوئے
کنّکاں دیس دِیاں اسیں کھا کھا تگڑے ہوئے
کنّکاں دیس دِیاں

Marfat.com

ڈھولا

(لبنان اُتے اسرائیلی حملے توں متاثر ہو کے)

کال بلیندی اللہ نبی پاک وارث اے کُل جہان دا
خبراں دُوروں پئیاں آوندیاں نیں مندا حال اے اج لبنان دا
کافراں کیتا اے بند پانیْ نقشا مُڑ چھکیا ہنے کربل میدان دا
نِکّے نِکّے جاتک سانگاں اُتے ٹنگے ہنے واہ واہ کیتا نیں کم شیطان دا
اج وچ بیروتے (1) پہرا اے بُرچھا گردی دا مسئلا کائی نہیں رہ گیا پُچھ پچھان
اگاں لگیاں نیں گلیاں تے کُوچیاں وچ لالو لال ہویا اے رنگ اسمان دا
ساڑ پھُوک کے پنڈاں تے شہراں نُوں حُلیا دِتا نیں بدل فلسطان 2 دا
ایہناں بیگناں تے ریگناں رَل کے چُلیاں لہُو پیتا اے مسلمان دا
اج کندھاں پچھے متا پیا پکیندا اے دنیا اُتوں اسلام مٹان دا
یہودی چیلنج تے چیلنج پیا کریندا اے موڈھہ پئی تکنْ اے ساری خدائی عربستان دا
ایہو ویلا جہاد اے مسلمانو ہتھیں پھڑو تلوار کھاہڑا چھڈ کے ملن ملان دا
اج مڑ سدّاں تے سدّاں پئیاں پوندیاں نیں باندھاں پئیاں بدھیندیاں نیں
لدھی 3 پئی کُوکیندی اے اکھّاں پئیاں وہیندیاں نیں راہ مڑکسے دُتّے 4 رنگے شیر جوان دا

(1) بیروت (2) فلسطین (3) دُلے بھٹی دی ماں دا ناں (4) دُلّا بھٹی

Marfat.com

مزاحیا انگ

جدوں پیا سی وِچ پلیٹ دے سارے جگ نُوں سی اوہ بھاوندا
اوہ کباب سی کسے ہور دا پیا کھاوندا کوئی ہور سی
پورا قبضا سی اوس تے پُلس دا ڈردا دَم نہیں سی کوئی ماردا
ہے سی مال اوہ کسے ہور دا پیا لٹاوندا کوئی ہور سی
سارا پِنڈ سی ڈانگو ڈانگ ہویا' ماں پُتر نُوں نہیں سی سنبھالدی
اوہ مکان سی کسے ہور دا پیا سانبھدا کوئی ہور سی
ہس لیلیٰ نے مجنوں نُوں آکھیا چم دے میں جُتّی سواونْ اے
اوہ چم سی کسے ہور دا پیا لہاوندا کوئی ہور سی
آوا جائی دی ریل سی چلدی موڈھے نال سی موڈھا وجدا
ساکوں ہائی اُڈیک کسے ہور دی پیا آوندا کوئی ہور سی
آپا دھاپی دے ایس جہان اندر ہر تھاں انھیر سی مچیا
ویزا لگیا سی کسے ہور دا پیا جاوندا کوئی ہور سی

Marfat.com

چانن چراغ

Marfat.com

حضرت شاہ مادھو لعل حسین دے حضور

مِتراں دی مجمانْ اوکھی
اوکھا مِتراں اونْ
مِتر جد دے وِچھڑے ساتھوں
اساں چھڈیا سیجیں سونْ
مِتراں جد وی پھیرا پایا
نس نس گاوے گونْ
اندر ول جد جھاتی پائی
نکل پیا کوئی ہور
تخت لہور نہ سُنْدا بانگاں
تھاں تھاں شور ای شور
شاہ حسین ساکوں سبق پڑھایا
مِتراں اگے نیونْ
مِتر جے کر سِر وی منگنْ
نہ ویکھیے سجے کھبے
"شاہ حسین شہادت پائین
جو مرنْ مِتراں دے اگے"

Marfat.com

بابا نانک

بابا نانک سبھ دا مِیت
پیار دے تھاں تھاں گاوے گیت
اللہ والیاں دی ایہ رِیت
بابا نانک سبھ دا مِیت

اُلفت والا چولا پا کے
اپنْے پرائے گل نال لا کے
ونڈی مِٹھّی پریت
بابا نانک سبھ دا مِیت

پھڑ کے وِنجھلّی اُلفت والی
مہر وفا تے شفقت والی
گاوے مِٹھے گیت
بابا نانک سبھ دا مِیت

سچے سودے بابا کردا
سبھ دے دُکھڑے بابا جردا
پاک پوتر اوہدی نیت
بابا نانک سبھ دا مِیت
بابا نانک سبھ دا مِیت

Marfat.com

میرا سلام وارث شاہ

تیرے سوہنے کلام توں، جاں صدقے تیری ہیر نُوں میرا سلام وارث
ہتھ رکھ کے ویلے دی نبض اُتے کیتے اُچے تے سُچّے کلام وارث
گھوڑا پھریا قلم دا ہر پاسے دھوڑاں چار چوپھیر دھمایاں توں
کیہ مجال کوئی ودھ کے آئے اگے تیرے گھوڑے دی پھڑے لگام وارث
قلماں ٹُٹ گئیاں، کاغذ ہوئے کالے تیری ہیر دا نہیں جواب کدھرے
تیرا جوڑ نہیں کوئی جہان اندر تیرا وجھکرا جگ وچ عام وارث
اج وچ جنڈیالے دے رونقاں نیں اج خاناں دے خان مہمان ہوئے
کُکڑ بھجدے تے قیمے اُڈدے نیں ہون پئے تیار طعام وارث
جگے قمقمے وِچ جنڈیالڑے دے اُتوں جھڑیاں سون نے لائیاں نیں
تیری قبر تے ورھے مینہ رحمتاں دا حشر تیک زندا تیرا نام وارث
ہویوں سخن دا وارث توں وچ دنیا تیری منتا کُل جہان اُتے
راجے ورگیاں ساریاں شاعراں نے پیتا تیری صراحی چوں جام وارث

Marfat.com

میاں محمد بخش دی چونکی

تیری جُوہ اُتے قبضا وَیریاں دا
ذرا ایس پاسے پھیرا پا میاں
ہنومان دی ایس ، اولاد تائیں
حق سچ دی گلّ سمجھا میاں
جِویں گھگی بچائی سی دشمناں توں
ایویں آپ کشمیر بچا میاں
دمڑی والی سرکار دا واسطا ای
چھیتی آ میاں، چھیتی آ میاں

Marfat.com

حضرت خواجا فرید دے حضور

تیڈی جیوے روہی رانگلی
تیڈے جیون تھل میدان
تیڈے جیون گاہے کٹیاں
تیڈے پھُل سدا مسکان
تُوں رتاں دا ہیں بادشاہ
ہیں بیلیاں دا تُوں مان
تیڈے ساوے جنڈ کریر ہن
تیرے اگے زمین اسمان
تُوں اُدم دِتا قوم نُوں
اتے اوہناں دی پہچان
پُٹ انگریزی تھانیاں
پئے اپنْی جھوک وسان
تیڈے شعر ہن کُوزے مصرِیاں
تُوں شاعراں دا پردھان
شالا وسن جھوکاں تیرِیاں
میرا جیوے پاکستان

Marfat.com

سید فضل شاہ نَواں کوٹی لئی

حشر تیک پنجابی دے فلک اُتے
رہوے چمکدا وانگ مہتاب بیلی
تیرا ناں اُچا تیری شان اُچی
ڈاڈھی اُچی اے تیری کتاب بیلی
غوطے لا کے ادب سمندراں وچ
لبھے لال تُوں رنگ رنگیلڑے سن
وتر لا کے ایس زمین اندر
تُوں سن خوب کِھڑائے گُلاب بیلی
انکھی لوک تیرے انکھی قلم تیری
تُوں سیں انکھیاں دا سردار بیلی
گھُمّن گھیر وچ پھسی اج قوم تیری
اوہدا ویکھ اج حال خراب بیلی
کرے ہتھ اُٹھا صدا راجاؔ
ربا کریں دعا منظور میری
میری قوم اُتے فضل شاہ ہووے
فضل شاہ دا بے حساب بیلی

Marfat.com

پیر فضل گجراتی دے وین

گلیاں سُنّج سُنّجیاں
رونق نظر نہ آوے
لُس لُس کردے محل وی
پئے دِسن اج بڈاوے
ویکھے چُک چُک اڈیاں
وگدا پیر چنھاں
لُٹ لئی رونق کنڈیاں
لالہ 1 نظر نہ آوے
اج امانت قوم دی
قبراں کھوہ لئی
لگی ڈھاہ چنھاں نُوں
کِھڑا آن بچاوے
ماں بولی دے کُھڑّوں
ڈگا فضل نگینا
گل وچ زلفاں لمکیاں
کِھڑا سینے لاوے
تھکیا ٹُٹیا جاپدا
ہولی کرو "ٹکوراں" 2

Marfat.com

آپے لنّبولا کے
آپے پیا بُجھاوے
من مندر دِیاں ٹلیاں
کیتا بند کھڑاک
رمزاں مارن ٹکراں
حرفاں نُوں چُپ کھاوے
ہسدے وسدے شہر وچ
ایہ کیہ قہر پیا.
بُلھّاں نُوں چُپ کھا گئی
جسُا ہجر تپاوے
شاہ دولے دا لاڈلا
سُتّا لمیاں تان
کدھروں نعرا حیدری
سنّنے وچ نہ آوے
"ڈونگھے پینڈیں" 3 پَے گیا
راجا سی ان بھول
باجھوں فضل اللہ دے
کھڑا بنّے لاوے

(1) پیر ہوراں نُوں لوک "لالہ" آکھدے سن

(2) پیر ہوراں دی کتاب دا ناں (3) پیر ہوراں دی کتاب

Marfat.com

Marfat.com

483

پنجابی مرکز، لاہور

Marfat.com